

EURASIER

(Eurasian)

Rewizja i uzupełnienie tłumaczenia polskiego - Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

TLUMACZENIE: Olga Jakubiel

POCHODZENIE: Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 04.09.2019

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Rasa została ukształtowana w 1960 r. jako rezultat krzyżowania chow chowa ze szpicem wilczym. Początkowo nosiła nazwę „wolf-chow”, natomiast po skrzyżowaniu z samojedem rasa zmieniła nazwę na „eurasier” i została uznana przez FCI. Jej twórcą był Julius Wipfel.

WRAŻENIE OGÓLNE: Harmonijny, dobrze zbudowany, średniej wielkości pies w typie szpica, ze stojącymi uszami i z szatą w różnym umaszczeniu. Długość szaty powinna pozwalać dostrzec proporcje tułowia. Średnio mocny kośćciec.

WAŻNE PROPORCJE: Długość ciała przekracza nieco wysokość w kłębie. Długość kufy jest niemal identyczna z długością okolicy mózgowca.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pewny siebie, spokojny, zrównoważony, o wysokim progu pobudliwości. Baczny i czujny, ale nie hałaśliwy. Bardzo mocno przywiązany do swej rodziny. Powściągliwy w stosunku do obcych i nienatrzętny. Aby w pełni rozwinąć powyższe cechy, eurasier wymaga stałej, domowej bliskości z rodziną i wyrozumiałości, lecz konsekwentnego wychowania.

GŁOWA: Harmonijna; czaszka nieprzesadnie szeroka ani zbyt wąska. Kształt głowy z góry i profilu – klinowaty. Linie profilu – równoległe.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Płaskie czoło z wyraźną bruzdą czołową. Dobrze zaznaczona potylicca. Stop: Ledwie zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Średniej wielkości; czarny.

Kufa: Ani zbyt toporna, ani zbyt spiczasta. Zwężająca się ku nosowi. Prosty

grzbiet nosa i prosta żuchwa.

Wargi: Krawędzie warg napięte, o czarnej pigmentacji.

Uzębienie: Szczęki mocne; szeroka żuchwa. Mocne, pełne uzębienie (42 zęby, zgodnie z wzorem zębowym). Zgryz nożycowy lub cęgowy. Górne siekacze przylegają ściśle do przedniej krawędzi dolnych siekaczy albo stykają się z nimi. Zęby przedtrzonowe i trzonowe osadzone w jednej linii, bez luk.

Wszystkie zęby muszą znajdować się w pionowej pozycji względem szczęki i żuchwy.

Policzki: Bardzo nieznacznie zaakcentowane.

Oczy: Ciemne, średniej wielkości, ani przesadnie głęboko osadzone, ani też wyłupiaste. Szpara powiekowa nieco skośna. Powieki o czarnej pigmentacji; ściśle przylegające.

Uszy: Rozstawione mniej więcej na szerokość nasady ucha. Średniej wielkości, trójkątne. Stojące, z lekko zaokrąglonymi koniuszkami. Koniuszki uszu i środek stopu powinny tworzyć niemal równoboczny trójkąt.

SZYJA: Średniej długości, harmonizująca z wyglądem ogólnym. Dobrze umięśniona. Skóra ściśle przylegająca. Płynnie połączona z tułowiem.

TUŁÓW:

Wygląd ogólny: Mocny; grzbiet nieprzesadnie krótki.

Kłęb: Zaznaczony.

Grzbiet: Stabilny i prosty. Bardzo dobrze umięśniony.

Lędźwie: dobrej długości i szerokości, dobrze umięśnione.

Zad: Niemal poziomy, szeroki i mocny.

Klatka piersiowa: Sięgająca łokci, z owalnie wysklepionymi żebrami. Przedpiersie dobrze rozwinięte, choć nieprzesadnie zaznaczone. Długi, sięgający daleko do tyłu mostek.

Linia dolna: Nieco podciągnięta. Słabizny trochę zapadnięta

OGON: Wysoko osadzony, okrągły i mocny, dobrej grubości, zwężający się ku końcowi. Obficie porośnięty włosiem tworzącym kitę.. Noszony pochylony do przodu nad grzbietem, zawinięty nieco na bok lub zwinięty. Kiedy zwisa, sięga stawu skokowego.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Widziane z przodu – ustawione prosto i równoległe. Widziane z boku – dobrze kątowane. Ramię i przedramię niemal równej długości.

Łopatki: Dobrze umięśnione. Ustawione nieco ukośnie.

Ramię: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Łokcie: Blisko klatki piersiowej.

Przedramię: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Śródrezcze: Średniej długości; mocne; widziane z przodu – dosyć proste; widziane z boku – nieznacznie nachylone do przodu.

Łapy: Owalne; zwarte; umiarkowanie wysklepione palce. Mocne pazury o ciemnej pigmentacji. Opuszki mocne, dobrze wykształcone, o czarnej pigmentacji. Gęsty włos między opuszkami.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Widziane z tyłu – ustawione prosto i równolegle. Widziane z boku – dobrze kątowne. Udo i podudzie niemal równej długości.

Miednica: Nieco ukośna.

Udo: Średniej długości, z silnymi mięśniami.

Kolano: Mocne; kąt nie przesadnie rozwarty.

Podudzie: Średniej długości; dobrze umięśnione.

Staw skokowy: Nie może być ustawiony przesadnie nisko; stabilny; ani odstający, ani ustawiony podsiębnie.

Śródstopie: Dobrej długości i szerokości; widziane z boku – pionowe.

Stopy: Owalne; zwarte; umiarkowanie wysklepione palce. Mocne pazury o ciemnej pigmentacji. Opuszki mocne, dobrze wykształcone, o czarnej pigmentacji. Gęsty włos między opuszkami.

RUCH: Przestrzenny i harmonijny, z dobrą akcją koniczyn tylnych i dobrym wykretem. W ruchu grzbiet prosty i dobrze związany. Przedni i tylne kończyny poruszają się równolegle ale w miarę zwiększania prędkości stają się zbieżne, pożądane chody – kłus

SKÓRA: Napięta, pigmentowana.

SZATA:

WŁOS: Na całym tułowi gęste podszycie i średniej długości, luźno leżący włos okrywowy. Krótki włos na kufie, twarzoczaszce, uszach oraz przedzie kończyn. Ogon, tył przednich nóg (pióra) oraz tylnych nóg (portki) – pokryte dłuższym włosiem. Szata na szyi tylko nieznacznie dłuższa, niż na tułowi; nie tworzy grzywy.

MAŚĆ: Wszystkie kolory oraz kombinacje kolorów – dopuszczalne, z wyjątkiem koloru czysto białego i łaciatego.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie: Psy: 52-60 cm,

Suki: 48-56 cm.

Waga: Psy: 22-30 kg,

Suki: 18-26 kg.

Zrównoważone proporcje są najistotniejsze, ale ideałami, do jakich należy dążyć, są średnia wysokość i waga:

Wysokość w kłębie: Psy: 56 cm/ 26 kg, Suki: 52 cm/22 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DUŻE:

- Brak pigmentacji
- Mocne wysklepione czoło i/lub mózgowcowa
- Stromy tył
- Bardzo słabe nadgarstki
- Grzbiet zapadnięty lub karpowaty
- Brak 3 lub 4 P2
- Jednoczesny brak jednego lub więcej P1 i dwu lub więcej P2
- Ogon nie skręcony i nie leżący na grzbiecie
- Ogon krótki
- Brak dymorfizmu płciowego

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Brak jednego lub kilku siekaczy lub kłów; brak jednego lub kilku przedtrzonowców (P3 lub P4), bądź jednego lub kilku trzonowców (M1 lub M2). Nieprawidłowości zgryzu.
- Ektropium, entropium; oczy osadzone zbyt głęboko lub zbyt małe.
- Półstojące lub wiszące uszy.
- Złamany ogon.
- Przeprost stawu skokowego
- Maść biała
- Maść łaciata

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.